

૭૮૬
હિન્દુસતાંકી મશહુર મારફે કબ્રાલીકી કબ્રાલીયાં
ગમલે દરજ હુય

બાગે ઇસલામ

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા:—કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઈ.
૬૦ ટાવર રોડ, અન્નાયાની વાડી સામે—સુરત.

કીંમત ચાર આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૮૭૯ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ અબે ઈશ્વરનામ

વિષય ૮૩૬૮ : ૩ ૩૬૮

હિન્દુસતાંકી મરાહુર મારફ કંવાલીકી કંવાલીયાં

ગજલે દરજ હુય

બાગ ઇસલામ.

જપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર :-કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઇ
ટાવરરોડ, અલાયાની વાડી સામે-મુરત.

મુરત બરાનપુરી ભાગળ, ભાજવાળી પોળમાં આવેલા શ્રી અનાવિલ
બંધુ પ્રીન્ડીંગ પ્રેસમાં ગોવિન્દજી હાજીભાઈ નાયકે છાપી.

કીમત ચાર આના.

હરા દીનકે સરવરને કીયા.

આમે રેહમતકા બી છીડકાઓ પયમ્પરને કીયા
 મોતેઅર હૈ યે રિવાયત ને સુનાતા હું મંય
 શાને કરમામકી દેખો તો દીખાતા હું મંય
 સારી મેહશીલકો અખી વજદમે લાતા હું મંય
 નઝમ ઇસ કારસમે દીલ સોઝકો અખતરને કીયા
 એક દીન મસજીદે નખવીમે શહે-કાનો મકાં
 કર રહે યે વોહ ખીરમીલ્લાહકી તારીફ અયાં
 પોચી તકદીરસે એક લાડકી ચહુદીકી વહાં
 ઉસકે દીનમે યે અસર હુખખે પયમ્પરને કીયા
 દેખી જખ માને યે હાલત ઉસે સમજયા અહોત
 આપ જાલીમ થા ઉસે ઓરબી તેજ આયા અહોત
 કરકે શમશીર બહેરના ઉસે ધમકાયા અહોત
 તંગ ઉસ લાડકી બેટીકો મિતમ ગરને કીયા
 બરકે ગુરસેમે વો બેરહેમ સિતમગર ખોલા
 મારી જાએગી ને બિસનિલ્લાહપર અખ લખ ખોલા
 કલમ કરનેકે લીએ બેટીપે ખંજર તોલા
 ખુખ અરત ઓ યે દુખતરસે અદ અખતરને કીયા
 બોલી દુખતર કે યે કલમા હૈ મેરી જનક સાથ

મુઝસે હરગીઝ ન છુટેગા કીસી મમતુનકે સાથ
 માદ મેને કીયા ઇસકો બડે આરમાનકે સાથ
 અબ મુસલમાન મુઝે મેરે મુદદદરને કીયા
 સર મેરા ઠાઠલે મુઝકો નહી સરકી પરવાહ
 કુછ તેરે માલકી ખવાહીશ હય ન ઝરકી પરવાહ
 તુઝસે મતલબ હે ન મુઝકો તેરે ઘરકી પરવાહ
 અબતો બેચેન મુઝે ઈશકે પયમ્બરને કીયા
 બે ને ખીસમિલ્લાહકી અબ કર દીયા બેકલ મુઝકો
 સીન ને ઇશકકી પેહનાઈ સલાસીલ મુઝકો
 મીમસે જામ મોહબ્બતકા પીલાયા મુઝકો
 અબ કરમ મુઝપે મેરે સાગીએ કવસરને કીયા
 કલ કરનેકો બે અબ બેગીપે લાયા ખંજર
 દસ્તા બરતા ચે મહા ખીખીને સુન અબ શૌહર
 રહમકર ઇસને તો મરનેહીપે બાંધી હય કમર
 ઇસકો વહેશી કીસી ચલતે હુવે મંતરને કીયા
 મારકર જાનસે તુ ઇસકોબી રસવા હોગા
 ભોગ અઠબે'એ બોહોત સરમે ચરયા હોગા
 રખકે તોહમત બે તુ મારેગા અચ્છા હોગા
 રાએ ખીખીકી બે પાછ તો શૌહરને કીયા
 દી અંગુઠી ઉસે ઝોર ચે લકઝીસે કહા
 ચે અમાનત હય ઇસે રખના હિફાઝતસે કરા
 કી ખ્યાનત તો મીલેગી તુઝે માકુલ સજા
 દીલસે મંજુર હીસી બાતકો દુખતરને કીયા

પડહકે બિચ્છનિલાહ ઉસે જોખમેં રખકર સોધ
 તાકે બાબાકી અમાનત ન ચુરાએ કોઇ
 આપને શબકો ચુરાઇ તો વો ઇતના રોઇ
 અશ્વમ ગિરયાં બહોત રસ્કે સમુંદરને કીયા
 પડહકે લાહોલવલા કુવવતા ઇલા બીલા
 બોલી રો કરકે અંચુડીકો, ગંગા બીસમીલ્લા
 બાપકે જુદમો સીતમસે તુ છુડા દે અલાહ
 કયા કહુંગી જો તલખ મુઝસે તમગરને કીયા
 ચુંકે વો તાકમે થા શબકો ઉઠા બીસ્તરસે
 કામ ચુપકે ચે કીયા કુછ ન કહા દુખતરસે
 લે ગયા સાફ અંચુડી કો ચુરા કર ધરસે
 ગર્ક દયયામેં ઉસે જાકે સીતમગરને કીયા
 લોટા દરયાસે તો શીર અપને અઝીઝમેં ગયા
 જોડકર હાથ ચે દરકૌમી બીરાદરસે કહા
 મેરે ધર શામકો એક ધ્રુમકા જલસા હોગા
 સબકી દાવત હય ચે ઉસશુમ બદ અખતરને કીયા
 હુકમે શવદર સે કીયે બીબી ને ખાને તૈયાર
 રખયે બા કાયદા મુસગીવ મુઝમે વ અચાર
 સિરફ મછલી હી નથી ઇસલીએ પહોંચા બાઝાર
 મોલ મછલીકા મછે રેસે મછંદરને કીયા
 લાકે બાઝારસે મછલી શીર દુખતરકો દીયા
 ગેરી ખવાહીશ હૈ કે તુ બદલ ક્યાખ મસકે બના
 ખાકે તરીફ કરેં સખ ચે કમાલ અપના બતા

તુઝકો હર કામમેં પુખતા તેરી માદરને કીયા
 જુ હી મછલીકા શિકમ ચાક કીયા હૈ શીલ ફેર
 નબર આયા ઉસે કુદરતકા તમાશા કુછ ઝોર
 સાફ રખખીયા અંગુડી વો અનામતકા બતોર
 બાદ અઝાં જોખમેં દાખીલ ઉસે દુખરતને કીયા
 અલ ગરઝ ખાતુકે જખ સારે ચહુદી ખાના
 પુછા હર એકસે બતલાઇએ કયા ઇસકી સઝા
 સખ યે કહેને લગે કે કતલ હય લાજમ ઇસકા
 યે બુરા કામ હે જો આપકા દુખતરને કીયા
 ચાર પંચો મેં ચહુદીને યે લડકીસે કહા
 મેંને કલદીથી અંગુડી જો તુઝે વો અબલા
 પડહકે ખીસમીદનાહ નીકાલીવો અંગોડી ઉસજ
 ઉડ ગઝે હોશ તઆજજુમ સા બદ અખતરને કીયા
 પુછા બેટીસે કે અખ બતા મુઝે યે બેદકી બાત
 મય તો ડાલ આયા યા દરયામે જોધી કલ કી રાત
 સય બતા મુઝકો લગી કયરે બલા તેરે હાત
 યે બતા કામ તેરા કેનસે રહે બસને કીયા
 હંસકે કહેને લગી સુન બય ખરે બેદુમ જો બેલ
 કામ લવંડીકા હુવા હે યે મોહમ્મદ કી તુ ફેલ
 ઉસકે શુન હોનેસે આયા ન મેરે આંખપે મેલ
 મેરી હાલત પે કરમ મેરે પયમબરને કીયા
 જખ સુના ઉસને યે લડકી કા બવાબે માકુલ
 તખ લગા કહેને યે બેટીસે બહોત હોકે મલુલ

સમ કહા તુને મુજે દીન હય અહમદકા કયુલ
 અબ મુસલમાન મુજે દીનકે રહેયરને કીયા
 બોલા બેટીસે મઆશીકા તલખગાર હું મંચ
 ખખઝદે મેરી ખતાકો કે ખતા વાર હું મંચ
 આજસે દીન મોહમ્મદકા તલખગાર હું મંચ
 મેરે રમ રગમે અસર હુખ્ખે પયમ્પરને કીયા
 બાબ ઇસલામ હરા દીન કે સરવરને કીયા

નધ ગઝલ. ગઝલો મનઝર.

મદદે ઇશકમે નઝરોસે ગીરા જતા હું,
 બે-બહા મોતી હું મદીમે મીલા જતા હું.
 એ કહો જો કબી બૂલેસેબી યાદ ન કરે,
 એક મેંહી હું કે તુમપેહી મીટા જતા હું.
 કુચ્છ દીનો ઝોર તસબુર તેરા કર લેને દે,
 રક્તા રક્તા તેરી તસ્વીર બના જતા હું.
 રોઝ કહતે થે કે મહેશીબસે ઉઠા ફંગા તુએ,
 લીજએ આજ મેં દુનિયાસે ઉઠા જતા હું.
 છીનકર દીલ મેરા વોહ શોખ લીયે જતા હય,
 દીન બહાદે સરે બાઝાર હુટા જતા હય.
 હસ મસીહાસે કામ જાકે થે કહે દે મનઝર,
 ઝો ! ખુદાકે લીયે જલદી મેં મરા જતા હું.

નર્મ મઝલ.

મહેરબાં હો જાયંજે દરેં જીગર હોને તો દો,
 ખુદ ચલે આયંજે નાશોં અસર હોને તો દો,
 જન કહાં જાને હો તુમ ઇસ કદર જલ્દી હે ક્યા ?
 રાત બાકી હે ચલે જના સહર હોને તો દો.
 લાખ ખીરમીલ હો ગયે ઝોર કલ હોજે સેંકડો,
 ઉનકી મેહશીલમે જરા તીરછી નઝર હોને તો દો.
 બાક ઉડાતે આઇએ મેરી લલક પર દેખના,
 મેરે મરનેકી ઝરા ઉનકો ખબર હોને તો દો.

મઝલ.

ઉસને કહા પેહચાનલે મેં કાતેલે ખુંખાર હું
 મયને કહા તુમપર શીદા હોનેકા મેં તૈયાર હું
 ઉસને કહા અચ બેહવા દિર બઝમ મેં કયું આગવા
 મયને કહા કાપુ નહી દીલસે મેરે લાચાર હું
 ઉસને કહા તુ રખે અરની કયું હૈ મુસાફી તરેહ
 મયને કહા જલવહ દેખા મેં તાલીએ દીદાર હું
 ઉસને કહા ગરદનપે તેરી શીરદું શમશીર કો
 મયને કહા દેરી ન કર જીનેસે મેં બેઝાર હું
 ઉસને કહા તુને મુજેહ બદનામો રસવા કર દીયા
 મયને કહા તેરે લીયે રસાવા સરે બાઝાર હું

ગઝલ.

હનપે આ શિક્ક હો કે અપની ઝીંદગી બારબાદ કી
 ખુદ ફસી ફન્દે મેં બુલ્લખુલ કયા ખતા સૈયાદ કી
 ખુલામ ખેલ્લ કરદીયે તાકાદ હે બલ્લાદ કી
 કાટ ડાલુંગા ઝખાં તુને અગર ફરીયાદ કી
 ઇસ મહોખ્ખતકા ખુરા હો દમ લખોં તક આ મયા
 શીરીં બનકર ફુકડાલી કપ્પ તક ફરહાદ કી
 અખ બહેમા ખુન ઇસ કુચેમેં બના ઇસ કદર
 સુખ્ખ મછલી બનકે તેરેગી છુરી બલ્લાદ કી

ગઝલ.

ફૂંરકી હમકો તમન્નાહે ન ગુલશન ચાહીયે
 કમલીવાલે દીલરખાકા હમકો દરશન ચાહીયે
 હમકો આબાદીસે કીયા મતલબ ગરઝ કીયા વાસતા
 હમહેં દીવાને હમેં સહસા કા દામન ચાહીયે
 જેસુ અપને રૂએ રોશન પર પળેહી રેહનેદા
 એસે ચેહરે કે લીયે અયસાહી ચીલમન ચાહીયે
 બાદ મુરદન રૂઠ મેરી બઠકે કહીં અયસા નહો
 અય અઝી ઝો કુચએ બનાં મેં મદદન ચાહીયે

ਮਝਲ.

ਸੋਢ ਹੋ। ਉਸਦੀ ਝਘਾਂ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰਦੀ ਛਾਯਤ ਨਹੀ
 ਪਾਛ ਹੋ। ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਸ਼ੀਰ ਤੀਰ ਦੀ ਛਾਯਤ ਨਹੀ
 ਰਾਤ ਚੀਨ ਕਰਤਾ ਹੋ ਅਧ ਚੀਲ ਤੁੰ ਦੇ ਉਸਦੀ ਯੁਸ਼ਤਯੁ
 ਵੇ। ਅਗਰ ਆਹੋ ਤੋ। ਕੁਝ ਤਵਘੀਰ ਦੀ ਛਾਯਤ ਨਹੀ
 ਕੀਆ ਧਾਰ ਮੁਯਸੇ ਪੁਛਤਾ ਹੋ ਫੌ ਚੀਲਦੀ ਫਾਸਤਾਂ
 ਛਾਯ ਰਾਸ਼ਨ ਹੋ ਮੇਰਾ ਤਵਰੀਰ ਦੀ ਛਾਯਤ ਨਹੀ
 ਧਾਰਦੇ ਕੁਯੇਮੇਂ ਨ ਅਰ ਪੀ ਸ਼ਰਾਯੇ ਆਰੇਕੁਤ
 ਮਸ਼ਤ ਚੀਵਾਨੇ ਕੋ। ਕੁਝ ਤਵਕੀਰਦੀ ਛਾਯਤ ਨਹੀ

ਫੁਰੇਂ ਫੁਫ਼ਤੀਧੀ ਦੇ ਫੁਮ ਲੇਨੇਕੋ। ਅਧਾ ਕਰਤੇ
 ਆਪ ਫਰ ਰੋਝ ਚਸੀਨੋਰ ਸੇ ਆਧਾ ਕਰਤੇ
 ਰੋਝ ਫੁਮ ਧੇਫ਼ ਕਫ਼ਮ ਆਯੋਸੇ ਲਗਾਧਾ ਕਰਤੇ
 ਪੇਸ਼ਵਾਯ ਦੇ ਲੀਧੇ ਧੁਮ ਮਧਾਧਾ ਕਰਤੇ
 ਫੁਯੇ ਮੁਯ ਗੁੰਸੇ ਅਰਕ ਪੁਛ ਦੇ ਲਾਧਾ ਕਰਤੇ
 ਅਧਨੇ ਕਪਯੋਂ ਕੋ। ਪਸ਼ਨਿਮੇਂ ਅਸਾਧਾ ਕਰਤੇ
 ਆਪਕੋ ਤਯਤੇ ਝਮਰ ਫੁ ਪੇ ਯੇਠਾਧਾ ਕਰਤੇ
 ਸਾਮਨੇ ਫੁਮ ਧੇਫ਼ ਅਯੇ ਫੋਕੇ ਸੁਨਾਧਾ ਕਰਤੇ—ਸਵਲ-ਲਾਫ਼

ਧਾ ਝਧਾਨੇ ਪੇ ਫ਼ਰੀਸ਼ਤੋਦੀ ਮੋਫ਼ਮਫ਼ ਕੋ ਨਾਮ
 ਫੋਧ ਧੁਮੇਧਾ ਰੀਕਾਧ ਅਰ ਫੋਧਧਾ ਮੇ ਧਾ ਲੁਗਾਮ
 ਮਾਂਗਤੀ ਜਾਤੀਧੀਂ ਫੁਰਾਨੇ ਯੇਛੀਕਤੀ ਧਨਅਮ
 ਅਧੀਧਾਂ ਯੇਯ ਤੇ ਜਾਨੇਧੇ ਫੁਫ਼ ਅਰ ਸਲਾਮ

આમણે સુખ તલક સુખસે ભેકર તાશામ
 રોઝ ફવારે ઉછલતેથે ઉછકતેથે જમ
 હોઝે કવસરપે હુઝે જરખ જોસખ ખાસો આમ
 જમણે ફુલકલે મીનાકે ચેહથા તરઝે કલામ

સદલલ-લાહ

શેર. ૭ ગઝલ નં. ૧

હો મયરસર સરવરે આલમકી દરખાની મુઝે
 બોરીયાહે ઉનકે દરકાતખતે મુલતાની મુઝે
 ઉનકે કદમો પર પડા હું દમ નીકલ જાએ અબી
 આબહી આયે અજલ આખિરતુહે આની મુઝે
 કયું રહે યસરખમે છોડા કાફલે વાલોંકા સાય
 ઠોકરે ખીલવાયગી યે મેરી નાદાની મુઝે
 આખે ઝમઝમ કીતલખ એક દીન ફુરે ઝકવાયગી
 આદમે કરના પડેગા ખુન્કા પાની મુઝે
 એક તવજજોહ ડાલકર દીદારહક દીખલા દીખા
 યાનખી તુમને યે જખશાફયઝહાની મુઝે
 તારે ગીનતા હું શખે ફુરકતમે નીદ આતી નહી
 યામખી યુલાહ દીખાદો શીકલ તુરાની મુઝે
 અપની આંખોંસે લગાકર સરપે રખલું જર મીલે
 કફલ પાએ ઉનકી તાહેર તાજ સલતાની મુઝે.

શેર ૭. ગઝલ નં. ૨

કળ સમાતા જલવાએ શમસો કમર આંખોમેં હે
 પરતવે નુરે મહમદ જલવ ગરઆંખોમેં હે
 દેખલેંછન દો ધરામેં દેખનેવાલે ઉનહેં
 એક ધર હે ઇલામેં એક ધર આંખોમેં હે
 હમને કયું ઉનકો ન દેખાહે યે સખ અપના કુસુર
 હેવો યું દીલમેં નિહાં જોસેનઝર આંખોમેં હે
 અય સખા અયતો સુનાદે સરવરેદીકી ખખર
 હમ મેરા અટકા હુવા અય બે ખખર આંખોમેં હે
 ગમનહી ઉસકા જો મુઝસે દુર હો અયશાહ દી
 ય તસવવુર આપકા શામોસહર આંખોમેં હે
 કાનસે પરદેમેં હે તું હે કહાં તેરા મુકામ
 તુઝકો નઝરેં હુંઢતી હેં તું કીધર આંખોમેં હે
 હે પસેમુરદન બી તાહેર અપની આંખોમેં તેરી
 ઇસ કદરોએયે હમ અયતક અસર આંખોમેં તેહે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૩

તેરે જલવેકે ખેહોતોંકો હોશ આનેસે કીયા મતલબ
 ઉનહેં પીનેસે કયા મતલબ ઉનહેં ખાનેસે કયા મતલબ
 સહેરાએ યસરબકી શીઝાયેં દેખને વાલે
 ઉનકેં શુબઝરે જન્નતકી હવા ખાનેસે કયા મતલબ
 મેરે મોલા ફલક બે ફાયદા મુજકો સતાતા હે
 ઝીળક દીઝએ કે તુજકો મેરે દીલાનેસે કયા મતલબ
 ગુનાહોસે મે ગભરાયા તો ફરમાને લગે હઝરત

વેરે હામીનો હમ હે તુજકો ગભરાનેસે કયા મતલબ
 શીત્તમેસાહી એ કાસર શરામે શોક પીતે હો
 એ રીનદે હેં ઉનહેં દુનીયાકે મેખાનેસે કયા મતલબ
 બીખાસી હું મેં ઉસરઝઝાકકા ગેરઝઝાકે મુતલક હે
 મુઝે ગેરોકે આજે હાથ ફેલાને સે કયા મતલબ
 વહાળી દુશ્મનેદીં હે વોહ મેરા દોસ્ત કયું હોતા
 અજી હઝરત મુઝે એસે કે ચારાને સે કયા મતલબ
 ખુદા તાહેરકો સુરવત દેતો લે રસ્તા મદીનેકા
 ઈસે હીંદુસ્તાનમે ઠાકરે ખાનેસે કયા મતલબ

શીર ૭. ગઝલ નં. ૮.

ચુસ્તચુ ઉનકી હે કાલુલ લાહસે મીલતી હુમ
 ખુશ કલામી હે કલા મુલાહસે મીલતી હુમ
 અયનસીમે સુખહે કયું કરતી હે તુ અટખેલીયાં
 આરહી હે ક્યારસુલીલ હસે મીલતી હુમ
 લાખળને જુમખીશ અખરૂએ હઝરતપર નીસાર
 ચે છુરી હે મદે ખીસમીલાહસે મીલતી હુમ
 હરમેં હરખી હે સમાઈ હરમેં હર કા હે ઝુફર
 કાનસી સુરતહે ગેરલ્લાહ સે મીલતી હુમ
 લેખ સમઝે કુમખઝઝની સમઝકા મતલબયા ઝોર
 વેલ્લ સદાથી કુમ્મેષઝઝુલાહસે મીલતી હુમ
 આરઝુ ચે હે પળે જા કર મદીને મેં નમાઝ
 મસજીદેનખવી હે એ તુલાહસે મીલતી હુમ

શોક નાખતે મુસલમા તાહેર ન ઊડેગા કબી
 ઊળટુંતટોના અતયે ક્યું અલાહસે મીલતી હુમ

શીર ૯. ગઝલ નં. ૫

મોહમદ પે હુકે ખુદા હો રહા હે
 કેહ ઉમતપે ઉનકી શીદા હો રહા હે
 અલાહું તસવવુર મે તય્યા કીજનીજ
 ખીયા લેનખી રેહનુમાં હો રહા હે
 કહીં હુબ સકતી હે ઉમ્મતકી કિસ્તી
 કરમ આપકા નાખુદા હો રહા હે
 ઉઠે મીમ એહમદ કાપરદા તો દેખું
 કે પરદેમેં દર પરદા કયા હો રહા હે
 અપક જાયેં આપે તો દીલ મોલ્લ ઉઠે
 મુહમદસે વસલે ખુદા હો રહા હે
 અમકને હેં સીને મેં દાગે મુહમત
 યે ગુલશન અજબ પુર શીઝા હો રહા હે
 ગુનેહગાર ઉમ્મત રીહા હો રહી હે
 મોહોમદસે વાઅદા વફા હો રહા હે
 તુ વોહ દેનેવાલા કે રઝાક મુતલક
 તેરે દરસે સબ કુચ્છ અતા હો રહ હો
 મેં ઉસ ફખરે યુસુફા અવદા હું તાહેર
 ખુદા જીસપે ખુદ મુજતીલા હે રહા હે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૬

તુમકો મેહબુમે ખુદા હો તુમસે બળહકર કોનહે
 તુમસે આલા તુમસે અફઝલ તુમસે બેહતર કોનહે
 ખલકમેં મશહૂર હે બંદા નવાઝી આપકી
 બનદા પરવર આપસા અબબનદા પરવર કોન હે
 આયતે લોલાક કીસકી જ્ઞાન મેંનાઝિલ હુમ્મ
 મુન કિરો અયસાન બી અદનાહો અકબર કોનહે
 સાફ આતે હેં નઝર આઘનએ દીલમેં હુઝુર
 સાહેબે તકદીર હું મુજસાસીકંદર કોન હે
 લાખબને તુમપે સદકે એક જાં કયા ચીઝ હે
 તુમતો હો હર દીલકે અંદર તુમસે બાહર કોન હે
 ગુલશને કોનોમકાં મેં સરવરેદી કે સીવા
 ખુલખુલો બાગેનુબવતકા ગુલેતર કોન હે
 કીસકે નાલેનો સે તાહેર અરશ કો ઇઝત મીલી
 કીસકો યે રૂતબા મીલા એસા પયગમ્બર કોન હે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૭

કહાં હેં રેહમતે હકકા ખઝાના દેખનેવાલે
 લગાસે મુજકા સીનેસે મદીના દેખનેવાલે
 મેરે મોલા મેરી કીશતી બંવરમેં હુબ જાતી હે
 લગાદે પાર ખેડેકા શરીના દેખનેવાલે
 દીખાતાહે કીસેરીદવાંન શીઝા ગુલઝાર જન્નતકી
 નદે ખેંગે કબી દસ્તે મદીના દેખને વાલે

અગર વોહ દેખતે મોહરેનું યુવત ભોટ હો જાતે
 જોયે મોહરે સુમેમાન કાનગીના દેખનેવાલે
 તમન્નાહે થેહી દીલકી મીલેતો યુમલું આંખે
 કંઈ પાયે સંહેનશાહે મદીના દેખનેવાલે
 નથી હાજત ઉનહેં અયે મુમીનો કુચ્છ ધતર જન્નતકી
 મોઅતરયે મોહોમદકા પસીના દે દેખનેવાલે
 દીખાએ અપને સદકેમેં ખુદા હરએક મુસલમાનકો
 બડે ખુશખખતહેં તાહેર મદીના દેખનેવાલે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૮

જહાં મેદીને અહમદકી રસાઇ હોનેવાલી હે
 અયાં કામે મેશાને મુસતુફાઇ હોનેવાલી હે
 તવલલુદ આજ દુનીયાંમેં વોહ મેહયુમે ખુદા હોંમે
 ફેજનપર શૈક્ષતા સારી ખુદાઇ હોનેવાલી હે
 મીટગી કુફરકી જુલમત બજે ગાદીનકા ડંઠા
 ખુરાઈ દુર કરને? બલાઇ હોનેવાલીહે
 ખુદા આજ આમીનાખીખીકો વોહ ફરજંદ બખશેમા
 દલીમા સાઅદીઆ યે જીસકી ખીમાઇ હોનેવાલીહે
 મલક સલવાત પળતેહેં ફલકમર શૈર બરપાહે
 અરબમેં ધુમહે ધરધર સફાઇ હોનેવાલીહે
 હુવેહેં ખુશક દરયાએ અરબ સેરાખ પાનીસે
 ચમન સરસખઝહેં જલવા શીઝાઇ હોનેવાલીહે
 તીયુરે મગરેખી બોલે યે મજરીકકે પરીનદોસે

પ્રુતોંની આજ કાખેસે જુદાઇ હોનેવાલી હે
 જુદા આયેગા લુટીગે બહારે ગુલશને જનનત
 ગુનેહગારોંકી દોઝખસે રેહાઇ હોનેવાલી હે
 અગર મુશ્કીલ પડી તુઝપર તજલ્લી ચાલીયે તાલીર
 ખુદા આહે તો અબ મુશ્કીલ કુસાઇ હોનેવાલી હે

શેર પ. ગઝલ નં. ૯.

જો હમદ ઇલાહીમેં દહન ખોલ રહા હે
 તોહીદે કુઝમેં શકર ઘોલ રહાહે
 કુરઆન તેરી શાને રહીમીકે ખુદાયા
 રેહમતકી તરાજુમેં ગુનેહ તોલરહાહે
 યર દીલમેં પળી હે જો તેરી આહકી રસ્સી
 દીલડોલરી માંનીદ મેરા ડોલ રહાહે
 સૈયાદ મુજે કુનજે કદસ ખુલદે બરીહે
 તીન્ની મેરેપોંજરેની અખસ ખોલ રહાહે
 કયા ખવાબમેં ગફલત કીપળા સોતાહે તાહે
 ઉઠ બેઠ કેહ અબ મુરગ સહર ખોલ રહાહે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૧૦.

રહેપેશે નઝર યસરબ નગરી યા આરઝુ દારમ
 કટે સુખસે મોરી સગરી હમરીયા આરઝુ દારમ
 તોરી પયુ પદ ખાદેસબા સુનસે અરબ મોરી
 રસુલીલાહકી લાદે ખબરીયા આરઝુ દારમ

તસવર મેરી આખિમે' બંધે એક કમલીવાલેકા
 ને કાખેસે ઉઠેકારી બઢરીયા આરજુ દારમ
 નહી ભાતા મેરે દીલકે કહાખાઝાર ફુનીયાકા
 મદીનેકી દીખાદીને બજરીયા આરજુ દારમ
 લખે કોસર ને દેખે આપ મુબકો સાકીએ કોસર
 નેખાલી હોતો બરદીને ગગરીયા આરજુ દારમ
 કહાં તક હીજરમે' તુળપુ' કહા દરદે જુદાઈમે'
 બસ અબતો કીજેદીરપાકી નઝરીયા આરજુ દારમ
 સફરકી દીલમે' ઠાની હે તો ચલ કાખેકા અયતાહેર
 વોહી રસ્તે વોહા મીદી ડગરીયા આરજુ દારમ

શેર ૩૨. ગઝલ નં. ૧૧.

આપતય કર ચુકે જમ મુકામે દના
 કોઈ વેહદતકા પડઠા ઉઠાને લગા
 હોકે ખેતાબપરદેસે નીકલા ખુદા
 અપને બંદોકો જલવાદીખાને લગા
 રહતા આશીકસે માશુકકમતક જુદા
 આમે જીલ્લીલફારન બહુકમે ખુદા
 બાપેકોસરકા પાની વજુકે લીખે
 સોક ઝંઝર ફુજરા હિલાને લગા
 આકે દેખાકે સાલારજીનો બશર
 ખવામે રાહતમે' થે ઉમ્મેદાનીકે ધર
 પાપે આદસસે પર અપને લગે

શોક વસભે ધલાઈ જમાને લગા
 ખવાળ રેહમતસે જમેજો શાહે
 હુદા કીયા હુબરમે ફારન દુગાના અદા
 વહાસે નિકલેતો દુલ દુલના દરપે ખળા
 ઉનકા ખીઠ લાકે સરઅત દેખાનેલગા
 સેર સાતોં ફલકકી કરાધ ઉન્હે
 ચીજ એક એક વહાકી દીખાધ ઉન્હે
 સારે નખીયું સે હઝરત મુલાકી હુવે
 જસને દેખા ખુશીયાં મનાને લગા
 દીયા ધલમેલદુનનીકા હકને સખક
 હુવે આપ પર રોશન ચોવદાતખક
 કબી આંખોસેસેહને જો દેખાનયા
 વો તમાશા યે કુદરત દીખાને લગા
 રખખા હજરતને ના લેન પેકુને કદમ
 કયા મુખારીક વોહ શખથી ખુદાકી કસમ
 અર્શકા ઇજતકાતેહદામીલા
 સોતી ઠીસમતકે અપની જગાને લગા
 ખાળ જનત પે પોંહયે જો શાહે ઉમમ
 ખોલે ગીલમાકે આધયે અખરે કરમ
 બળકે હુરને હઝરતકે ચુમે કદમ
 ફર્શ આંખોકા રીદવાં ખીછાને લગા
 આખેં ઝુક ઝુક કે તસલીમ કરને લગી
 ગ્રેહ જનનતકે કુલોંસે બરને લગી

નખમે તુમા લચકર ખખીદા હુના
 બહરે તાંઝીમસરકો ઝુકાને લગા
 નગમે શાદીકે બુલબુલ સુનાને લગી
 ખીલકે હરઝોકે કલી મુસકરાને લગી
 શાંખે ઝુખને લગી ખરગ હીલને લગે
 નખલ બુન્ના હુવે વજદ આનેલગા
 બાખે દોઝખયે પોહયે જોખતમે રસુલ
 અપની ઉમતકી જમખાર સાબાર કુલ
 પહેલાતખા જોયા ઝોર તખકાં સેકમ
 ઉસકી હિદતકો માલીક દીખાને લગા
 શીરતો હજરત પરશાન હોનેલગે
 ધ્યાન ઉમતકા આયા તો રોને લગે
 એસી હાલત ખુદાંસે ન દેખી ગઇ
 જોશ દરીયા યે રેહમતમે આને લગા
 હુકમ આયાકે મેહબુબ ડરતા હેકયુ
 અપની ઉમતકાગમ ઇતના કરતા હેકયુ
 સખદો રેહમતસે બખશુંગા રોઝેજા
 એસાબેકલન હો દીલ ઠીકાને લગા
 સુનકે ઇરશાદે બારીયે શેહને કહા
 તેરી રેહમત કે કુરમાન બારે ખુદા
 મુઝકો ઉમતકી બક્ષીસ કામુઝદા દીયા
 નાઝ મેરે તો એસે ઉઝાને લગા
 હોકે રખસત જમઆયે હખીમે ખુદા

હીનકો બુખરસે સળકા ફિસ્કા ઠઠા
 મોલે સચ્ચેહો તુમ અમ નખી મુસ્તુફા
 ઓર અબુજહેલ જુ ઠાપતાને લગા
 હાલ હરએકકા તાહેર તું સળકો સુના
 નો મુનાસીબ આ હેનોકો હીરસા મીલા
 સચ્ચે દુન્યામે સીદીદ અકબર ફુલે
 જુઠા દોઝખમે જાકર ઠીકને લગા

શેર ૭. મઝલ નં. ૧૧.

હથ દલીલે કુલ્લે નકસીન સળ ફના હો જામજે
 હમજી એ તે રાહીત મુલક બકા હો જામજે
 કબલીતક સાથ દેંગ દોસ્તાને બેરીયા
 ઘામકર મટીમે બ ખારે જુદા હો જાયેંજે
 હાથ ખાલી જોધને દુનીયાસે દોલત છોડકર
 માલિકે માલીક અઝીઝે અકરૂયા હો જામજે
 હોગયે ઝોલાદસે મા બાપતો મર કર જુદા
 ખુલદમે અથ મોમીના સળ એક જ હોજામજે
 જીતેજી કુચ્ચ કામ કરલો આખીરતકા ગાશીલો
 મરતે હમ બેઠાર સારે હસ્તોપા હો જામજે
 પેહલવાં કમા કર રહેહે જીસમ કે આઝાપેનાઝ
 કબરમે કીડે કોડેકી ગીઝા હો જામજે
 દેઅકર મરહમ્મે તાહેર સરવરે દીકા જમાલ
 આશીકે જાં બાઝ કદમેં પર શીદા હો જામજે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૧૨.

જળ અમાંનુરેજ હે ઝમન આગયા
 ખીન ચમન ખીન ચમન ખીન ચમન હો મયા
 ડરકે શૈતાન પહાડોમેં જાકર છુપા
 ઐવતન ઐવતન ઐવતન હો ગયા
 સારે કુફરારજીને સે ખેઝારથે
 ઐકમરન ઐકમરન ઐકમરન હો મયા
 કાંટે કાંટેકા ચસરખકેધાંયે ખુશી
 જાવતન નસરતન ચાસનન હો ગયા
 ખાક જલ જૂનકે જેરતસે યુજલલકા
 તનખદન તનખદન તનખદન હોગયા
 મીસલે યુલખુલ મસરતસે મુરમે સહર
 નગમેઝન નગમેઝન નગમેઝન હો ગયા
 ખુશ છેળાયે તાહેરને જીકે નખી
 દીલગમન દીલગમન દીલગમન હોગયા

શેર ૧૮. ગઝલ નં. ૧૩.

વેહ નીશાને કુફર મીટા ગયે બખુલા ખુદાસે મીલા મયે
 યે કીયા ખુદાકે હબીબનેકે છુતોકે કલમા પહા મયે
 રહે કુફર શીર્કસે ફેરકર વેા ખુદાકા રસ્તા બતા મયે
 હમે ઇસડગર પે ચલામયે કે હર ઐક બલાસે બચા મયે
 મુઝે યુંગુનાહોપે નાઝહે કરમ ઉનકા મેહરમેરાઝહે

મેરે પરદા પોશહે મુસ્તુફા ને બદોઈ એળ છુપા ગયે
 મેં ફસાયા બેઠેરે ગુનાહમેં લીઆ મુજકો અપની પનાહમેં
 છને ખલકકેહતીહે ના ખુદા વોહી બેડા પાર લગા ગયે
 કબી રાતે રાતે ને સોગયા તોનઝારા આપકા હોમયા
 મુજે ખ્યાલમેં નઝર આ ગયે મેરે સોતે લાગ જગા મયે
 ઉઠે સાતપરદે હીન્નખકે બહ પાયે શોક જનાળ કે
 ફુંધ માનેં રાઝ વન્યાઝકી ને હુઝુર પેશી ખુદા હો ગયે
 ચે ખીયાલ થા છને રાઝો જળ હમેં હાજીહાજી કહોંગેસળ
 વોહનખીકરેઝયે પાકપર ગયે ધસ ગરઝસે તો કયા ગયે
 ને શીરાકે શાહમેં ધુલગયે તો ગુનાહ સળ યહી ધુલ ગયે
 બચા ખુન દીલ ઉસેપીમયે રહાબખતે દીલ ઉસે ખામયે
 તેરે બાદ તાહીરેનાતખ્યાન ચે કહોંગે લોગ જહાં તહાં
 વોહ કલામ લીખ્યાહે નાતમેં કે જહાં મેં ધુમ મચા ગયે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૧૪.

જા રહાહું ઉતકે કદમોપર મચલનેકે લીયે
 હસરેતેં દીલમેં તળપતીહે નીકલનેકે લીયે
 બીસતરે ગમસે ઉઠા લીજીયે મરીઝે હીન્નકો
 યાનખી મજબુર હું કરવટ બદલનેકે લીયે
 યા મોહોમઃ નફસ શેતાનસે બચા લીજો મુઝે
 મુસત એહ હય અઝહા બનકર નીગલનેકે લીયે
 ખારોખસસે પાક રહેતી હે સરીખતકી સળક

કયા મીલા હે સાફ રરતા મુજકો ચલનેકે લીયે
 મરતો હસ તક બી રહા પુજહલ દુશ્મન આપકા
 આપદોઝખમેં ગયા કમ બખત જલનેકે લીયે
 સર ઉઠાશે જીતનાજી ચાહો પહાં અમ સર કશો
 મુસત અદહેં વહાં ફરીશતે સરકુચલને લીયે
 કરશે જો કરના હે માશીમ મોત હે સરપર ખળી
 મુખહ ગુઝરી શામ આય દીન હે ઢલનેકે લીયે
 યે ન છોળેગી કીસકો હમ નીકાલે ગી જરૂર
 હે અજલકા દાંવ એકદીન સખપે ચલનેકે લીયે
 કેસે કેસે યાર હથદમ ચલ દીયે મુએઅદમ
 રહે ગયા તાહેર કદે અફસોસ મલને કે લીયે

શૈર ૭. મઝલ નં. ૧૫.

પરેશાં અગર મેરી હમ્મત રહેગી
 તો દીલપે મેરે એક મુસીબત રહેગી
 મોહોખત મુજહે અપની ઉમત સે યારખ
 હમેશાં સેહેતાકયામત રહેગી
 ન બખશીગા જમ તક સખ ઉમતકો યારખ
 હમેશાં કો તુજસે શીકાયત રહેગી
 જોએક ઉમતી મેરઃ દોબખમેં હોમજ.
 તો મેહરુખ મુજસે બી જનત રહેગી
 બવક તે વીલાદત બી ઉમતકા ગમ થા

ਕਰਦ ਮੇਂ ਭੀ ਭਲਾਈ ਮੋਹਿਯਤ ਰਹੇਗੀ
 ਕਯਾ ਮਨਕੇ ਦੀਨਮੰਧ ਪਰਜਾਨ ਫੁੰਗਾ
 ਤੇਰੇ ਫਜ਼ਲ ਸੇ ਦੀਭਕੇ ਕੁਵਤ ਰਹੇਗੀ
 ਰਹੇਗਾ ਸਦਾ ਨਾਮ ਆਖੀ ਖੁਦਾ ਛਾ
 ਨ ਤਾਫ਼ੇਰ ਨ ਤਾਫ਼ੇਰਕੀ ਸੁਰਤ ਰਹੇਗੀ

ਸ਼ੇਰ ੭. ਗਜ਼ਲ ਨੰ. ੧੬.

ਯਾਨਘੀ ਆਪਕੀ ਪੁਰਕਤ ਤੋ ਗਵਾਰਾਈ ਨਈ
 ਕੋਝਿ ਤੁਮ ਸਾ ਮੁਝੇ ਦੁਨੀਯਾਮੇ ਪ੍ਧਾਰਾ ਛ ਨਈ
 ਆਨ ਕਰ ਦਾਮਨੇ ਰਹਮਤ ਮੇਂ ਖੁਪਾਏ ਮੇਲਾ
 ਫੁੰ ਖੁਨੇਗਾਰ ਕਈਂ ਮੇਰਾ ਖੁਜਰਾ ਛਾ ਨਈ
 ਆਸਰਾ ਛੇ ਤੋ ਫ਼ਕਤ ਅਪਨੇ ਖੁਦਾਕਾ ਛੇ ਮੁਝੇ
 ਅਘ ਫੀਸੀਕਾ ਮੁਝੇ ਦੁਨੀਯਾਮੇਂ ਸਫ਼ਾਨਛਾ ਨਈ
 ਫੁਲੇ ਯੁ ਸੁਫ਼ਮੇ ਭੀ ਛੇ ਫੁਲੇ ਮੇ ਮ ਪ੍ਧਾਰਾ
 ਕੋਝਿ ਖਸ ਖਾਨਕਾ ਮੇਛਘੁਘ ਦੀਲ ਆਰਛ ਨਹਿ
 ਛੇ ਮਰੀਯਾਨੇ ਮੋਹਿਯਤਪੇ ਖੁਦਾਕੀ ਰਹਮਤ
 ਵੇਛ ਦੀਯਾ ਫਰਦ ਕੇ ਅਸ ਫਰਦਕਾ ਯਾਨਈ ਨਈ
 ਛੇਂ ਅਛੋਤ ਆਪਕੀ ਪੁਰਕਤਮੇਂ ਪਰੇਜ਼ਾ ਅਤਰ
 ਐਕ ਫ਼ਕਤ ਅਮਸੇ ਖੁਰਾਂ ਛਾਲ ਛਮਾਰਾਛ ਨਈ
 ਫ਼ੇਰਵੀ ਸਾਫ਼ ਅਜੀਯੋਨੇ ਨੀਗਾਫ਼ੇਤਾਛੇ
 ਛਮਤੋ ਸਮਕੇ ਛੇ ਅਗਰ ਕੋਝ ਛਮਾਰਾਈ ਨਈ

સવાલ વ જવાબ.

કીકયું ન લુટું મઝે વસલે ચારકે
 ચાર દીન તો ચેહી હંચ બહારકે
 કયું ન જોખન દીખાઝે સવારકે
 ચાર દીન હંચ ચેહી લુટ મારકે
 પાન ખાકર લખોકો રચાને લખે
 વોહ તો હંસ હંસ કર દંદા દીખાને બખે
 ખીખરે ગુલશનમેં દાને અનારકે—ચાર
 કાઠ તડપે કાઠ હો સીસકતા હુવા
 ચાર ગુલ હો હરસીમતકે વહે મેરા દીલ લીયા
 કાઠ બેખુદ હુવા આહા મારકે—ચાર
 દેખ લેના હઝારોકે સર જાઝેજે
 દીલ મેલાખોકે બાબે હિતર જાઝેજે
 તુમ જો ચલતી હો સીના ઉભારકે—ચાર
 કેઠ મર જાઝે જાને હમારી બલા
 મેલા ચદરોજ હંચ શીર જવાની કહાં
 હમ ચલે કીયું ન સીના ઝિબારકે—ચાર
 બઝમ અગમારમેં યું નજા વા કરો
 કાઠ સમઝાઝે તો ઉસકો સમઝા કરો
 સદકે જાજે મંચ તીરછી નીગાહકે—ચાર
 બઝમે—બગવાર મેં હુસ્નકે રોખસે
 ચે કીસે હોસલા હંચ કે બીહ કર સકે
 હાથ રહે જાઝે સીનેપે મારકે

કહ કુશાં માંગ પર ભોટ હો જવેગી

આજ અગીયાર સે ચોટ હો જવેગી

ધરસે નીકલે વો ઝુલકે સવારકે

માશુક

કયું ન કહ કુશાં માંગ પર ભોટ જ

મેરે અલગાહને હુસન એસા દીયા

સદકે જાહિં મૈ પરવરદીગારકે

આશિક

માના હમને કે તુમહેં હુસન ખુદા દેતા હય

પર યે અંદાજ તુમહેં કોન સીખા દેતા હય

માશુક

પેટ માદર સે કોણ સીખકે આતાહી નહીં

ચાહને વાલાહી કમખખત સીખા દેતા હય

પલ્લો છોડો સંજન ધર જ નારે.

માશુક

દેખો સીતમ—યે ઇશક કે કયા કામ કર ગઇ

મએ જોખીયે સરાખડી પીતેહી ચડ ગઇ

સુખહા હોગી કરે કયા ખહા નારે

આશિક

આ લપટ સીનેસે ઝાલીમ કયું હમેં તરસાય હય

દીલકે તરસાનેસે ઝાલીમ અર્શખી હીલ જાયે હય

અખ ન છોડું ચેહી દીલમેં ઠનારે

આશુક

આપકી આખોને દેખો યે કયા કામ કીયા
પ્રુહ તો બદનામ હુવે ઐર હમે બદનામ કીયા
કબી હમસે ન દીલકો લગાનારે

આશક

હમે કહેના હય કુછ તુમસે મગર હમ તુમસે કરતે હૈ
બગર કહે હો તો કહે દે'એ કે જાની તુમપે મરતે હંય
નહીં અબ તેરે સીવા કોઇ દીકાનારે

આશુક

મેરી બેલી સુસ્ત પે શીદા ગર જાન કરતે હો
મૈ તુમસે પુછતી હું મુઝપે કુછ એહસાન કરતે હો
જરા દીલકો તુમ અપને સમજનારે

આશક

યે અઝી દીલ સગી હૈ હર ધડી હર વકત હરદમકી
કબી ગુસ્સા કબી ગાલી કબી ધુરકી કબી ધમકી
હાન આશકપે રહમતો ખાનારે

આશુક

મકીં જાતો નહીં કુછ ખયર સાહેબ આપકે હમકી
હમારી ગાલીયોંમે આજ કલ તાસીર હય સમકી
હુવા ના હકપે તુ હમ દીવાના રે

આશક

બોસે તેરે આરીજે શુલકામકે
લા મુઝે દે દે તેરે કીસ કામકે
શુભે આરીઝ કે બોસે દીલાના રે

આશુક

બોસે મેરે આરીજો ગુલ દામકે

બે નહીં સહતા કોઇ બે દામકે

જરા મુંઢકો તુમ અપને બનાના રે

આશુક

કરે લીજીએ આજ તો વખત બોસો કીનાર કા

દીલ તોડતે નહીં કીસી ઉમ્મીદ વારકા

શરતે ઉલટ જરા તો નીભાના રે

આશુક

માલુમ કુવા તુ આશીકે કયદા હય અય બશર

અચ્છા મંચવઅદા કરતી કું કલ આના મેરે ધર

જરા આના તો સીટી બળનારે

ગજલ—સવાલો જવાબ.

સવાલ—અદા માર ડલેગી જાને તુમહારી,

સદા ન રહેગી જવાની તુમહારી,

જવાબ—શક પન મેં રહે કીદ હે જાની તુમહારી,

અબી દેખની હૈ જવાની તુમહારી,

સવાલ—ડહા મંચને કયરો તો બોલે રહે હંસ કર,

નહિં શીર સુનેજે કહાની તુમહારી,

જવાબ—તુમ હમ ગરીબોંસે કયા પુછતે હો,

ખુદ કા કરમ મહેરબાની તુમહારી.

સવાલ—દીવા દાગ તુમને જુદાઇ કા મુઝકો

યેહી એક રહેગી નીચાની તુમ્હારી,

સવાલ—રહો આપને આપે મેં બાહાર ન નીકલો,

કહીં ફટ ન ભાગે મ્યાની તુમ્હારી

જવાબ—નહિ ચુસ્ત સીલાવર પહેના કરો તુમ,

કે કમી હૈ ચુંહી મ્યાની તુમ્હારી

સવાલ—જખાં અપની રોકો રહે તાકીદ હૈ મેરી,

નહિ આંખ કર દુંગા કાની તુમ્હારી,

જવાબ—ચલોચુપ રહો અપને ઘર બાકે બચકો.

ધસીમેં બલાઇ હૈ જાની તુમ્હારી,

સવાલ—કહાં સે રહે સીમા હૈ મીસરે ચુરાના,

લુલા દુંગા મંચ સચેર ખવાની તુમ્હારી

જવાબ—શાધર મંચ ખુદ હું તખલ્લુસ હૈ આજદ,

લુલા દુંગા મંચ જુખાની તુમ્હારી,

જવાબ—ન લુગેમે એહસાન પીછલે તુમ્હારી

સજા દે ગઇ જખ જવાની તુમ્હારી,

સવાલ—ફપટે કા પલ્લુ ઝટક કર ન ચલના,

કમર બલ ન ખા ભાગે જાની તુમ્હારી,

જવાબ—સલાઇ સે ધસકો તુમ ખાલી ન રખના,

બીગડ જાએગી સુરમા દાની તુમ્હારી,

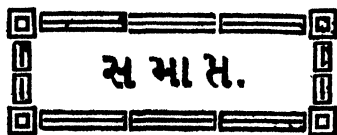
કંવાલી

નિગાહે નાઝકે દો તીર લીયે બેઠે હે

પુર વાલે તેરી તન વીર લીયે બેઠે હંય,
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હંય
 તેરા નામ અબેદુસે હે શુર તેરા નામ દાલપે ખતમ હે
 તુમસે અંઝા કાન હે દીલ લો જીગર ભો જાન લો
 સખ તુમહારે વાસ્તે હે દીન લો ધમાન લો
 લેહીન ધતની શરત હે ઇસમેકે કેના માનલો
 મંય હું દીવાના તુમહારા તુમ મુજે પહેચાન લો
 પુર વાલે તેરી તનવીર લીયે બેઠે હંય
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હંય
 દીલ મેરા ચાક કીયા ઉસને યે કેહકર મુજસે
 દેખતા હું મંય તેરે દીલકી તમન્ના કયા હે
 દીલ ચીર તો હો મગર ધતના રહે ખ્યાલ
 દીલ મંય ઇશક મે હુજુમકી તેહરીર લીયે બેઠે હે
 જોર મજનું પે કીસીને પુછા યે સુખન
 ઇશક લયલી અમલી બાકી હય તેરી વો ખુશતન
 કબરસે ચીલ્લાકે બોલા ફાડકે મુંહસે કફન
 હુસ્ન બે ખુન્વાદ બાશક આશક બે ખુન્વાદ નેરત
 ફુરે કેતી થીં કે હમ ભેનેકા બાયા કરતે
 આપ ઇસ તરાહસે હરરોઝ ખુશાયા કરતે
 ગુલશને હરસે ગુલ તોડકે બાયા કરતે
 અપને કપડુંકા પસીનેમે ખસાયા કરતે

આપકો તપ્ત ઝમરદપે ખીડાયા કરતે
 સામને હમ યુ' ખડે હોકે સુનાયા કરતે
 ફરે જન્નતકો તુઆરક હો ફલકકો તારે
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હંચ
 હાલ ફરકત કયા લીખું તુમ આપ આકર દેખલો
 યા મેરે મવલા મુજે તુમ ખુદ ખુલાકર દેખલો
 દોહી કસમેં દે રહાહું આપકે સરકી કસમ
 તુમ મેરે હો જાવ યા અપના બનાકર દેખલો
 ખાનઝે ફુદરતે મેહબુબ ઇશરબી શુકના
 હમબી ખીગળી દુર્ષ તકદીર લીયે ગેઠે હંચ
 મંચ જો કલ ધરસે ચલા એક દસ્ત વીરાંકી તરફ
 વહશતે દીવ લે મધ જોરે ગરીબાંકે તરફ
 કયા બતાઉ મંચ વહાં કયા કયા મુજે આયા નઝર
 કુછ જોર કર દેખા હે કે કાણુસે નહી અખતક જીમર
 વો ઉદાસી થી કે દીલપે એક ઉદાસી જાગમ
 રહબી થરરા ગમ આવાઝ બળકે ચે સુની
 ખુખીયાં સારી ઝમાનેકી ઝમાનેદા મીલી,
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હંચ
 આપકી કબર મંચ હાય મુહમ્મદકી સદા
 લે ચલે કબરમે દરદ નહાને મેહબુબ,
 તેરહી દસ્ત મંચ તારીકી મદફન અકબર,
 હોગી મદફન મેત ચે હાગ નીહાં ખહબુબ.
 અકકરો દીલકી ન પુછો તુમ અય હમનશી
 નીમાહે નાઝકે દો તીર લીયે બેઠે હંચ

તુરખતે મજનુ'પે એક દીન લયલા મેહમીલ નશી
 જાકે બોલી મેરે પ્યારે મેરે પ્યારે મેરે મજનુ' ફુલ નશી
 ફુરન જો ખુન્નાહ થા અજ હો ગયા મુઝકો ચર્હી
 આ ગલે મીલ લે કે પાએ એન ચે જાને હઝી
 કબરકા જોશા ફટા મજનુ'ને દી છતની સદા
 હમ જો અપના દીલ દીલગીર લીયે જેઠે હં
 આશક મેહબુબકી તસવીર લીયે જેઠે હં
 તુરવાલે તેરી તનવીર લીયે જેઠે હં
 એક દીન તુમને જો મજનુ'કો કહી દેખાયા
 સુખકર ઇશક મંચ લયલાકે ફુવા થા કાંટા
 કયા કરં હાલ બયાં હસકે તને જાગીરકા
 મુંહથા મગરીબકી તરફ ઓર તરાકા ઇલમથા
 હસ જાપે કબી ચાસીન પઢી જાતી થી,
 લખ જો હીલતે થે તો વો સાફ સદા આતી થી,
 આ મએ કુદરતે મેહબુબ ઇશરબી ઝુકજા
 હમબી ખીમદી હુષ તકદીર લીયે જેઠે હં
 મનઝીલે ઇશકમે મોહતાજ નહી હં હમદમ
 કેસ ફરહાદકી જાગીર લીયે જેઠે હં
 તુમ જો મયરોંગી મહોબ્બતકા લીયે જેઠે હં
 હમ તુજકો ખુતે જો પીર લીયે જેઠે હં

ઈશતેહાર ! ઈશતેહાર !! ઈશતેહાર !!!

તૈયાર હય. શૌકીના કે લીચે. તૈયાર હય.

હુદીયતુલે મુસ્લેમીન યાની ઝરૂરીયાતે દીન	કી. ૦-૮-૦
કી. મલીક મહોમદ વ ગેતી અફરોજ	કી. ૦-૮-૦
કી. મૈતુન મહમદહુનીફ	કી. ૦-૪-૦
કી. હાતમતાઈ (ખાતસ્ખીર)	કી. ૧-૪-૦
કી. શાહજાન શાહપરી	કી. ૦-૪-૦
ગઝલે હિન્દ (ગઝલ કબાલીકા ખડા મજમુઆ)	કી. ૧-૦-૦
ગઝલે હિન્દ (છાટી)	કી. ૦-૬-૦
ઈસ્લામકા આંદ (ગઝલ કબાલી)	કી. ૦-૪-૦
શાહી કબાલ (.....)	કી. ૦-૪-૦
આશકોની ઈદ (.....)	કી. ૦-૪-૦
ઝવહરે મેહરીલ (.....)	કી. ૦-૧૦-૦
પરસ્તાને મેરીલ (.....)	કી. ૦-૧૦-૦
ગરીબ હલીમા (ઈસ્લામી નોવેલ. ભા. ૧ ૨)	કી. ૦-૧૨-૦
ફેનોઆફ ગાયન સંગ્રહ (તસ્ખીર સાથે.)	કી. ૧-૦-૦

ઐ શિવાય હમારે યહાં બહોત કીશમકી ગઝલો, જખાની સાથ નાટકો, ગાયનો, કીસ્સા, કહાની, ઈબ્રાહત, વગયરા, વગયરા, કીતાબો, અચ્છી ઔર કીફાયત દામસે મીલતી હય.

ગુજરાતી હર્ફ ઉર્દુ જખાન, ઉર્દુ હર્ફ ઉર્દુ જખાન નો ચાલીયે વો મીલેગી. મીલનેકા પતા:—

કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદમાઈ બુકશેલર

ટાવર રોડ, અલાયાકી બાડીકે સામને-સુરત.

